

ГАЗОПРОВІД ДАШАВА-КИЇВ — перший магістральний газопровід в Україні та другий на європейському континенті за часом будівництва після газопроводу Саратов–Москва. Спроекований Укр. відділ. моск. інституту «Діпрогазпалпром» (нині «ВНДПІТРАНСГАЗ»), уведений в експлуатацію 1948. Довжина газопроводу 509,8 км, робочий тиск 55 кгс/см². Складений з труб діаметром 500 мм, виготовлених з низьколегової сталі з межею міцності 50 кгс/см² та межею плинності 35 кгс/см² і товщиною стінки 6–9 мм (залежно від категорії ділянок газопроводу). Від 1949 природний газ подається до Києва і Тернополя. Після спорудження компресорних станцій у Тернополі, Красилові, Бердичеві та Боярці 1951 газопровід вийшов на проектну потужність 5 млн м³ газу на добу (1,9 млрд м³ на рік) і став найпотужнішим у Європі. При буд-ві газо-

проводу за пропозицією науковців Інституту електрозварювання НАНУ вперше у світі на напів-стаціонар. базах застосували зварювання під шаром флюсу стиків 2–3 труб, які потім вручну з'єднували на трасі, — така технологія і донині є основною під час спорудження магістрал. трубопроводів. Від ґрунтової корозії газопровід захищено бітумною ізоляцією з мінерал. наповнювачем (каоліном), а також катодним (електрохім.) захистом. 1951 газопровід продовжено через Брянськ до Москви.

Рекомендована література

1. Патон Б. Є. Газопровід Дашава–Київ: Внесок учених-зварників // Нафт. і газова пром-сть. 1998. № 5.

З. П. Осінчук

Бібліографічний опис:

Газопровід Дашава-Київ / З. П. Осінчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28162>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).